

Η απόδοση της εορτής των Μυροφόρων στην Αλεξάνδρεια (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 22 Μαΐου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας, με την ευκαιρία της αποδόσεως της εορτής των Μυροφόρων.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Καί τήν χαράν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ’ ὑμῶν». Λίγο πρὶν ἀπὸ τό Πάθος τοῦ Χρι-στοῦ μᾶς μετέφερε τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, ἐπανα-λαμ-βάνοντας μας μέρος τῆς τελευ-ταίας ὁμιλίας τοῦ Κυρίου μας πρὸς τοὺς μαθητές του, στό ὁποῖο ἀναφέρεται ἐκτός τῶν ἄλλων καί στή χαρά.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ χαρά εἶναι τό μεγάλο ζητούμενο στή ζωή τῶν ἀνθρώπων ὅχι μόνο τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ ἀλλά καί κάθε ἐποχῆς. Φαίνεται ὅμως κάπως παράδοξο ὅτι ὁ Χριστός ἐπιλέγει νά μιλήσει γιά τήν χαρά στήν πιό δύσκολο καί θλιβερή ὥρα τῆς ζωῆς του, λίγο δηλαδή πρὶν ἀπὸ τό Πάθος του. Καί ἀκόμη φαίνεται παράδοξο τό γε-γονός ὅτι οἱ Πατέρες ὄρισαν νά διαβάζεται μία εὐαγγελική περικο-πή ἀπὸ τήν ὁμιλία τοῦ Κυρίου πρὶν ἀπὸ τό Πάθος μέσα στήν ἀναστά-σιμη ἀτμόσφαιρα.

Ὅ,τι ὅμως γιά τά ἀνθρώπινα κρι-τήρια φαίνεται ἢ καί εἶναι παρά-δοξο, δέν εἶναι καί γιά τόν Χριστό. Ἡ ἀναφορά του στήν χαρά πρὶν ἀπὸ τό Πάθος του δέν ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τά γεγονότα πού θά ἀκολουθήσουν καί μέ τή θλίψη καί τήν ὀδύνη πού θά δοκιμάσει καί ὁ ἴδιος, κατὰ τό ἀνθρώπινο, ἀλλά καί οἱ μαθητές του, διότι, ὅπως τονίζει ὁ Χριστός σέ ἄλλο σημεῖο, ἡ χαρά πού ἐκεῖνος προσφέρει σέ ὅσους τόν πιστεύουν καί τόν ἀκολουθοῦν δέν εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου τούτου». Κατά συνέπεια, ἐφόσον δέν εἶναι χαρά κοσμική, δέν συνδέεται μέ ὅσα συναπαρτίζουν τόν κόσμο μας καί τήν καθημερινότητά μας, δέν ἐπηρεάζονται καί ἀπὸ αὐτήν.

Ἐφό-σον, λοιπόν, ἡ χαρά στήν ὁποία ἀναφέρεται ὁ Χριστός δέν πηγάζει οὔτε συνδέεται μέ τόν κόσμο καί τά κοσμικά πράγματα, σημαίνει ὅτι δέν σχετίζεται καί δέν ἐπηρεάζεται καί ἀπό τόν ἐφήμερο χαρακτήρα τῶν κοσμικῶν πραγμάτων, τά ὁποῖα μεταλλάσσονται, συμπαρα-σύ-ροντας καί μεταβάλλοντας καί τά συναισθήματα τά ὁποῖα αὐτά προκαλοῦν.

Ποιά εἶναι ὅμως ἡ χαρά στήν ὁποία ἀναφέρεται ὁ Χριστός; Εἶναι ἡ χαρά τήν ὁποία προσφέρει ὁ ἴδιος στούς ἀνθρώπους, ἡ χαρά τήν ὁποία δίδει μέ τήν παρουσία του στή ζωή τους. «Πάλιν δέ ὄψομαι ὑμᾶς, καί χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρ-δία», λέγει ὁ ἴδιος στήν εὐαγγελική περικοπή πού ἀκούσαμε. Θά σᾶς δῶ καί πάλι καί θά χαρεῖ ἡ ψυχή σας. Ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πλα-σμένη ἀπό τόν Θεό, καί ὁ ἄνθρω-πος δημιουργήθηκε ἀπό τόν Θεό ὅχι γιά νά ζεῖ μακριά του καί χωρι-σμένος ἀπό αὐτόν, ἀλλά γιά νά ζήσει κοντά του καί ἐνωμένος μαζί του. Ἔτσι ἡ συνάντηση τοῦ ἀνθρώ-που μέ τόν Θεό εἶναι φυσικό νά τοῦ δημιουργεῖ αἰσθήματα χαρᾶς, κα-θώς συναντᾷ ὅχι μόνο τόν Δη-μιουργό του, ἀλλά καί αὐτόν στόν ὁποῖο ὀφείλει τά πάντα καί αὐτόν ὁ ὁποῖος τόν ἀγαπᾷ περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλο πρόσωπο καί μά-λιστα ἀνιδιο-τελῶς.

Ἡ συνάντηση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Χριστό δέν περιορίζεται ἀπό τόν τόπο καί τόν χρόνο οὔτε παρα-κωλύεται ἀπό φυσικά ἐμπόδια, διότι ὁ Θεός δίδει στόν ἄνθρωπο τή δυνατότητα νά τόν συναντᾷ ὅποτε θέλει μέσω τῆς προσευχῆς, μέσω τῶν ἱερῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλη-σίας μας ἀλλά καί μέσω τῆς προσ-φορᾶς τῆς ἀγάπης πρός τούς ἐλα-χίστους ἀδελφούς του καί τῆς δια-κονίας τους. Καί ἀκόμη μπορεῖ νά μεταβληθεῖ σέ διαρκῆ παρουσία του μέσα στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώ-που, ἐφόσον ὁ ἄνθρωπος τό ἐπιθυ-μεῖ καί τό ἐπιδιώκει, ἐφόσον ἀγω-νί-ζεται καί προσπαθεῖ νά ζεῖ σύμ-φωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά κατοικεῖ καί νά ἐμπεριπατεῖ στήν ψυχή του, κατὰ τήν ὑπόσχεσή του, ὁ Χριστός.

Καί ὅταν ἔχει κανείς μέσα στήν ψυχή του τόν Χριστό, τότε ἔχει καί τή χαρά του. Καί ἡ χαρά αὕτη εἶναι μόνιμη καί ἀνεξάρτητη ἀπό ὅ,τι συμβαίνει γύρω του, καί δέν ἐπη-ρεάζεται οὔτε ἀπό τόν πόνο, οὔτε ἀπό τήν ἀσθένεια, οὔτε ἀπό τίς δοκιμασίες, οὔτε ἀπό τά προβλή-ματα, οὔτε ἀκόμη καί ἀπό τό πέν-θος καί τόν θάνατο, διότι ἡ ὁδύνη ἀπό ὅλα αὐτά δέν εἶναι ἱκανή νά ἀποστερήσει τόν ἄνθρω-πο ἀπό τή χαρά τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος διά τοῦ θανάτου καί τῆς ἀναστάσεώς του νίκησε τόν θάνα-το καί μᾶς χάρισε τή δυνατό-τητα νά ἀπολαύσουμε τή χαρά τῆς αἰω-νίου ζωῆς.

Αυτήν προσευχόμεθα, κάθε φορά που κάνουμε μνημόσυνο να χαρίζει ο Θεός και στίς ψυχές που έχουν φύγει από κοντά μας, και σήμερα και για την αγαπητή μας Άννασταςία και για τον αγαπητό μας Ιωάννη, ώστε εκεί που είναι να απολαμβάνουν αυτής της χαράς που δίδει ο Κύριος, της αιωνίου χαράς.

Αυτήν ελπίζουμε και ευχόμεθα να απολαμβάνει ήδη στον ούρανό και η μακαριστή αδελφή μας Άννασταςία, της οποίας τελούμε σήμερα τό έτήσιο μνημό-συνο μαζί μέ τό μνημόσυνο του αδελφού μας Ιωάννη, και παρακαλούμε τον Θεό να αναπαύσει την εύσεβη ψυχή της, ή οποία μέ κάθε τρόπο προσέφερε την αγάπη της, μαζί μέ τον φιλόανθρωπο σύζυγό της, όχι μόνο στους αγαπημένους και τους οικείους της, αλλά και όσους είχαν ανάγκη της βοήθειας της και συμπα-ρα-στάσεώς της, και ευχόμεθα ο Θεός να παρηγορεϊ την οικογένειά της και να δίδει την έξ ύψους δύναμη στην οικογένειά της, και στίς ψυχές του προσ-φιλοῦς συζύγου και της θυγατέρας της τή δική του χαρά, ή οποία υπερχα-λύπτει τον πόνο και τή θλίψη της προώρου στερήσεως της φυσικής παρουσίας της από κοντά μας. Άλλωστε ή πίστη μας είναι ότι ο Κύριός μας, όταν τον αγαπούμε, σέ όσους αγαπά και Έκεϊνος, έπειδή τον αγαποῦν, θά τους προσφέρει και θά τους δώσει πράγματα που σέ αυτή τή ζωή δέν μπορούμε να τά έπιθυμήσουμε οὔτε και να τά σκεφθοῦμε, «ἄ όφθαλμός οὐκ είδεν και οὐς οὐκ ήκουσεν και επί καρδίαν ανθρώπου οὐκ άνέβη». Αυτά ευχόμεθα ταπεινῶς να απολαμβάνει και ή αδελφή μας Άννασταςία και ο αδελφός μας Ιωάννης.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

